

Al te haastig.

Een Vlaming hield een voordracht over Zuid-Afrika en in de rede, vertelde hij, dat er daar veel meer mannen waren dan vrouwen. En een grapje makend, zei hij :

— Daarom kan ik de dames aanbevelen naar Zuid-Afrika uit te wijken.

In de voorste rijen zat een jufvrouw van een parvenu, die vooral naar de voordracht gekomen was om haar nieuwen hoed en mantel te laten zien. Ze deed of ze verontwaardigd was over die aanbeveling om naar Zuid-Afrika te gaan, stond op en ging met een verwaand gezicht heen.

— Jammaar, jufvrouw, zei de spreker, ik wil niet zeggen, dat ge juist met zoo'n groote haast naar Zuid-Afrika moet uitwijken.

Niets bijzonders.

— Ik hoor, dat Marconi nu een instrument uitgevonden heeft, dat vijfhonderd woorden per minuut kan spreken.

— Niets bijzonders. Ik heb zoo'n instrument getrouwd.

Andere tijden, andere zeden.

Uit een brief : Voor wij getrouwd waren, wierp mijn vrouw slechts verliefde blikken op mij, tegenwoordig werpt zij alles wat voor de hand ligt.

Dierenbescherming.

Gravin. — Johan, wilt ge de vlieg, die me zoo hindert, even heel voorzichtig buiten het raam zetten ?

Johan. — Zal ik ze een paraplu meegeven, mevrouw ? Het regent.

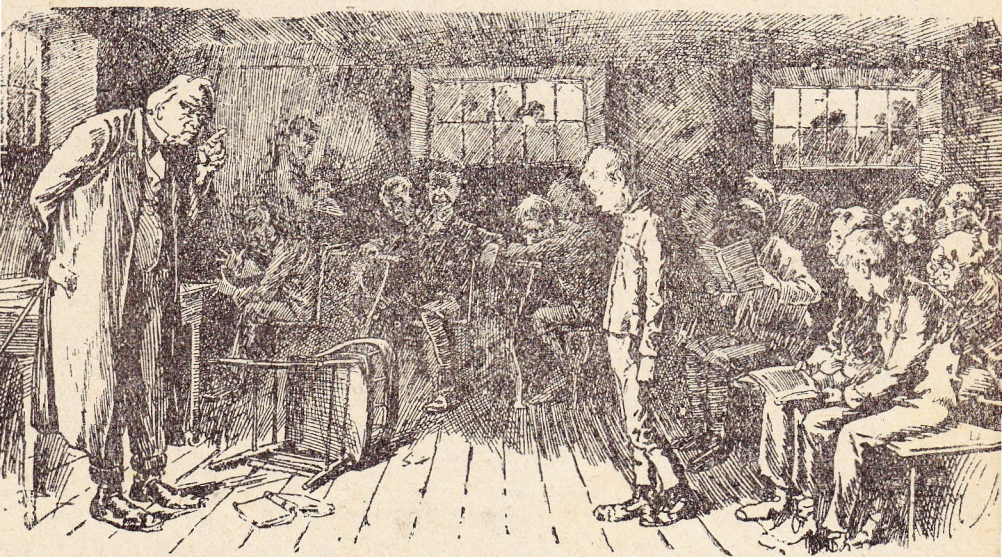
Het was mogelijk.

Voorbijganger. — Deugniet, moet ge een kleinen jongen zoo mishandelen ? Als ik uw vader was, gaf ik u een pak slagen.

De deugniet. — Trouw met mijn moeder, die is weduwe.

Om te lachen.

Hij kende ze.

Meester. Gij hebt de speld in mijn stoel gestoken, want ge waart de eenige, die in uw boek keek, toen ik binnen kwam.

Konkurentie.

De predikant van een Engelsche kerk zag twee zondagen na elkaar een ouden heer onder het sermoen in slaap vallen. En dat dutje duurde tot aan het einde van de preek. 't Was vervelend. En er moest iets op gevonden worden. De oude heer werd vergezeld door een knaap.

— Vriendje, vroeg de predikant aan den jongen, wie is de oude heer, met wien ge naar de kerk gaat.

— Grootvader.

— Wel, als gij hem wakker houdt onder mijn sermoen, krijgt ge elke week een penny van mij.

De knaap was 't akkoord en twee zondagen achtereen, luisterde de oude heer aandachtig. Maar de derde maal sliep hij weer rustig in en snorkte hij zelf.

De predikant was kwaad en moest weer den knaap spreken.

— Ik ben boos op u, zei hij. Beloofde ik u niet een penny om uw grootvader wakker te houden?

— Ja, maar grootvader geeft er me nu twee, om hem rustig te laten slapen!

Ze meende het goed.

De baas moest even zijn bureel verlaten. De kuischvrouw was er nog bezig.

— Zeg eens, zei de koopman, als ge den telefoon daar hoort bellen, roep dan door die buis « Hallo » en luister aan de andere, die ge aan uw oor houdt.

— Kan dat geen kwaad mijnheer? vroeg de vrouw achterdochtig.

— Wel neen! Ge moet niet bang zijn.

De koopman ging heen. Wat later rinkelde de bel en de vrouw deed, hetgeen haar gezegd was.

— Ik ben Smits... Heb olie voor u en zal ze dadelijk zenden. Houd u gereed ze te ontvangen! zoo klonk het.

Drie minuten later kwam de baas terug en hij zag hoe de vrouw een emmer onder de spreekbuis hield.

— Maar voor den duivel, wat doet ge nu? riep de koopman.

— Wel, mijnheer, ge waart pas weg, of iemand riep, dat hij olie voor u wilde zenden. Ge moest u gereed houden om ze te ontvangen... Zoo, dus sta ik met een emmer klaar, de olie kan er door de buis in loopen...

Hij had het onthouden.

In Oolen was er eens een pachter, die twee hanen te koop had. Hij stuurde er zijn zoontje mee naar de markt en zei:

— Het eerste wat men u zal vragen is: Hoe heet gij? dan moet gij zeggen: Sus van Jan den boer.

— Dan zal men u vragen: wat hebt gij in uw korf? En gij moet zeggen: twee hanen.

— En als ze dan nog iets vragen, moet ge zeggen: Doet er nog zooveel bij.

De jongen vertrekt naar de markt en herzeft altijd zijne drie antwoorden om ze niet te vergeten.

Onderweg ontmoet hij twee gendarmen, die hem vragen:

- Wat hebt gij daar in uwen korf ?
- Sus van Jan den boer, antwoordt de jongen.
- Wie houdt gij voor den aap ?
- Twee hanen, gaat de jongen voort.
- Ik zal u seffens eenige oorvegen geven.
- Doet er nog zooveel bij, besluit de jongen.

Raadsels uit Grootvaders' tijd.

't Groeit buiten, 't bloeit buiten
En 't komt binnen staan dansen. (Het hout van een wieg).

Een huis zonder schouw,
Een man zonder vrouw,
Een stoel zonder biezen,
Raad maar op, ge zult verliezen. (Kerk, pastoor, preekstoel).

Wat is het onderhoud van een mensch ?
(Zijn kloefen of holleblokken; immers onder-hout).

Waar worden in de kerk de meeste nagels geslagen ?
(In het wijwatervat).

Een rond standeken,
Zonder hoepel noch bandeken,
Die daaruit wil drinken,
Moet er een gaatje in klinken. (Een ei).

Hoog verheven, nedergedaald,
Opengespleten, 't hert uitgehaald (Een noot).

Wat was was eer dat was was was ? (Honing).

Die het maakt, en wil het niet.
Die het draagt, begeert het niet.
Die het heeft, en weet het niet. (Een doodkist).

God ziet het nooit, de koning ziet het zelden,
En de boer ziet het alle dagen op de velden. (Zijns gelijke).

Daar was e keer een dingske,
Dat hinkte en pinkte en knipte en winkte.

Dat gij alzoo kost hinken en pinken en knippen en winken,
Gelijk dat dingske, dat hinkte en pinkte en knipte en winkte,
Gij zoudt ook kunnen hinken en pinken en knippen en winken,
Gelijk dat dingske, dat hinkte en pinkte en knipte en winkte. (Een spin).

Zijn verzoek.

Landlooper. — Beste madam, ik heb u om een maal eten gevraagd en ik kan er niet op wachten, omdat ik voor uw flinken hond in den boom vluchten moest. Weet ge wat, geef nu dat maal eten aan uw hond... hij heeft het verdiend en als ik u verzoeken mag, zet het hem in uw keuken voor en doe de deur dicht.

Zaken zijn zaken.

Een koopman in steenkool valt voor zijn deur in 't water. Zijn vrouw komt schreeuwend uit huis.

— Maria! riep de koopman, moest ik verdrinken, vergeet niet, dat de kolen tien frank opgeslagen zijn!

Roef!

A. — Vriend, uw ooren worden met den dag grooter.

B. — Ja, dat is zoo... Mijn ooren en uw verstand — jongen, — wat zou dat 'n kolossalen ezel geven!

Nr 5. Prijs 35 cent. — Abonn. per jaar 20,80 fr.

2 December 1922.

'T VLAAMSCH GEZIN

Geïllustreerd Weekblad

Redactie-Uitgave : Gebr. HANS, Contich.

Filips Van Artevelde

en andere verhalen

door A. HANS

